

Scris de adrian.nastase pe 24 septembrie 2023, 11:06

## Violul si violarea spatiilor publice

La sfarsitul secolului 19, Gustave Le Bon in, in cartea lui, „Psihologia multimilor”, considera ca violenta este motorul actiunii politice deoarece masele oarbe nu respecta nimic altceva.

in atmosfera de dupa Primul razboi mondial, in conditiile problemelor economice, sociale si ale frustrarilor politice, ceea ce numim astazi reactii anti-sistem s-au dezvoltat in multe tari din Europa. In Italia, prin Mussolini, in Germania, prin Hitler, dar si in alte zone, inclusiv in Romania. Fascismul a fost una dintre variantele ideologice care au fundamentat asemenea abordari. Pirandello spunea despre fascism ca este un vas gol pe care oricine il umple cum vrea . Ordine mondiala de dupa razboi era marcata de ascensiunea Statelor unite, de miscarile de emancipare coloniala, de progresul tehnic si de o dezvoltare exponentiala a finantelor sau de descoperirea energiei nucleare. Exista insa multa saracie care putea fi exploatata politic.

in Romania acest tip de abordare, pornita, dupa Primul razboi mondial, in formula Legiunii arhanghelului Mihail si apoi in cea a Garzii de fier, a avut sustinatori interni dar si externi . Aceste miscari puneau accentul pe familie, religie, pe nationalism si incercau sa creeze un **stat etic**, propunand distrugerea sistemului parlamentarist corupt si demodat. Nu stiu cum ar fi aratat Romania cu Garda de fier la putere dupa 1941 daca Hitler nu l-ar fi preferat pe Ion Antonescu care sa-i fie partener in razboiul impotriva Uniunii sovietice – tinand seama de rolul lui in controlul armatei .

Dupa 1989, au existat diverse incercari, stimulate de legionarii romani refugiati in Europa occidentala sau in America de sud, de a construi unele formule bazate pe vechile ideologii. Este adevarat ca unii dintre cei ramasi in strainatate au sprijinit incercarile de politica independenta ale Romaniei in perioada Razboiului Rece, in incercarea de a bloca actiunile Uniunii sovietice in Europa de rasarit.

Revenind la perioada de dupa 1989, in conditiile in care in Romania ramasese o zona a nimanui intre un Occident dezinteresat de Romania si o Uniune sovietica incercand sa-si recapete zona de influenta, Romania a facut eforturi disperate de a fi acceptata in aliantele Occidentului – NATO si UE – pentru a iesi din zona periculoasa a No man’s land-ului . Aceste eforturi au necesitat o abordare mai flexibila a suveranitatii, abordare care se regaseste si in Constitutia din 2003, aprobata prin referendum .

Compromisurile care au fost necesare pentru a obtine pentru romani statutul de cetateni europeni si pentru a se ajunge astazi la o dezvoltare economica materializata intr-un produs

intern brut de cinci ori mai mare decat cel din 1989, au creat insa numeroase reactii anti-sistem . Unele avand la baza motivatii de statut social sau de diverse asteptari, altele de tip suveranist, altele de tip etnic iar altele pe un fundal populist. De-a lungul a trei decenii, cele mai cunoscute „exercitii” de acest tip au fost PUNR, PRM dar si numeroase partidulete sau „miscari” (formule care refuzau denumirea de partid) si care au disparut de pe scena politica.

in urma cu cativa ani, a aparut USR, o formula de atacare a ordinii constitutionale dinspre dreapta dar care si-a pierdut energia.

In momentul de fata, formula cea mai puternica de organizare anti-sistem, o reprezinta AUR, un amalgam de diferite tipuri de frustrari politice, sindicale, personale si care capitalizeaza nemulțumirile acumulate, in strainatate sau in tara, ale unor categorii largi de populatie . Din pacate, modalitatea de actiune incurajata de liderii AUR este violenta verbala sau chiar fizica, violenta comportamentala in parlament (caruia ii contesta rolul in ordinea constitutionala), violenta in actiunea publica (descinderi in fata unor institutii ale statului, fortarea intrarii in sedii ale acestora ). Aceasta stare de spirit si directia de actiune transmisa membrilor sai a facut posibil ca la o reuniune a „miscarii” sa aiba loc un viol asupra unei simpatizante minore iar, pe de alta parte, sa aiba loc, recent, incercari de a intra, prin efracție sau violenta in sediile unor institutii de stat, cu grupuri de presiune. Ele reprezinta o modalitate de a promova violenta in spatiul public, manifestari ce ne aduc aminte, inevitabil, de miscarea legionara.

Care ar trebui sa fie reactia statului si a clasei politice din Romania fata de aceste evolutii?

Voi incerca sa raspund cu un alt prilej.

ADRESA: <http://crct.ro/nBXj>